

Mendelssohn-Duetter för två sopraner och piano

Översättningar av Lilian Druve 1997.

Op.63 Nr.1 "Önskan"

Tysk text: Heinrich Heine

"Ich wollt, meine Lieb ergöbe sich"

Jag önskar min kärlek till dej
ville rymmas i ett enda ord,
som svävar iväg med vinden
över himmel och över jord.

Med vinden till dej min kära,
det kärleksfulla ord,
du hör det båd' fjärr och när,
du hör det var än du är.

Och när du på kvällen knappt slutit
ögonen inför din sömn
då skall mitt ord dej förfölja
in i den djupsta dröm.

Op. 63 Nr.2 "Flyttfåglarna"

Tysk text: Hoffmann von Fallersleben

"Abschiedslied der Zugvögel"

Det var så skönt med fröjd och flärd
Nu är så ledsamt i vår värld!
Slut är den sköna sommartid
och efter glädje tar sorg vid.

Vi trodde ej att sorger fanns,
vi vilade i solens glans,
vi gömde oss bland trädens blad
och sjöng en sång så hög och glad.

Vi stackars fåglar sorger ser,
vi har ju ingen hemvist mer.
Vi måste flytta från vår värld.
Till något okänt går vår färd.

Op.63 Nr.3 "Hälsning"

Tysk text: Eichendorff

"Gruß"

Var än jag är,
jag sänder till dej en hälsning kär.
Från stranden och ut mot havet.
Från berget mot himlanavet.
Du blott min tanke är!

Så vackra stå
i parken de skönsta blommor små
av dem som ljuvast dofta,
jag kransar binder ofta.
På dig jag tänker då,
blott på dig jag tänker då!

Din väg min krans ej finner
du är av högre börd.
Då snart blommans doft förrinner,
min kärlek trofast brinner
med aldrig slocknad glöd.

Op.63 Nr.4 "Höstvisa"

Tysk text: Klingemann "Herbstlied"

Nedan text är en bearbetning av
Elsa Upplings svenska översättning.

Ack, att så snart glädjens toner tystna
våren förvandlas i vinterns natt,
och på de sommargrönskande fälten
höstsolen blickar så sorgligt och matt.
Snart de förklingat, de glada toner,
sångarna flyga mot varmare zoner.
Snart de förvissna, blomma och knopp,
bleknade äro sällhet och hopp!

Ack, att så snart glädjens toner tystna,
våren förvandlas i vinterns natt!
Var du en dröm du kärlekslycka?
Ljuv och förgänglig som en vår?
Ett, blott ett skall aldrig vika:
det är den längtan som aldrig förgår.

Ack, att så snart glädjens toner tystna,
våren förvandlas i vinterns natt!
Ack, allt för snart!

Op.63 Nr.6 "Blålockorna"

Tysk text: H. von Fallersleben
"Maiglöckchen und die Blümelein"

Blålockor ljuder runtomkring,
det klingar högt och rent,
till glädje och till dans i ring,
ej kommer de för sent!

De blommor små, de gula blå,
de kommer alla hit,
förgätmigej och timotej,
viol, linnea vit.

Blålockor bjuder nu till dans
och alla dansar då,
och månen ler som i en trans,
så lyckligt åt de små.

Men frostherr'n till vår dal går ner,
vill ej ge upp sin makt,
blålockor spelar då ej mer,
bort fly all blomsterprakt.

Men frosten var en tråkig gäst,
det ropades "försvinn"!
Blålockor bjöd så upp till fest
och våren vigdes in!

Nu vill ock jag ut ur mitt hus,
till vårens välbehag,
när blommor går till fest och rus,
till fest går även jag!

Op.63 Nr.5 "Folkvisa"

Tysk text: (Burns - övers. Ferdinand Freiligrath)
"Volkslied"

O, ser jag dig på havet, där i stormens famn,
jag skyndar dit och för dig hem till säker hamn.
Och råkar du i svårighet så kom till mig,
kom och jag blir din tillflyktsort, jag hjälper dig!

O, vore jag i öknen som är torr och het,
till paradiset ändrar sig med dig, jag vet.
Och vore jag en kung och vore jorden min,
då vore du min ögonsten och halva jorden din!

Opus 77 Nr.1 "Söndagsmorgon"

Tysk text: Uhland "Sonntagsmorgen"
Svensk text: okänd

Detta är Herrens dag!
Sakta på enslig stig jag går.
Och i det lugn som kring mig rår,
blott hörs en klockas slag.

Ödmjukt jag faller ner.
O, ljuva frid, o stilla ro.
Ack kom och i mitt hjärta bo.
O, hör den bön jag ber.

Tystnat har klockans slag.
Himlen mig syns så ren och blå.
Dit vill min tanke gärna gå.
Detta är Herrens dag.

Op.77 Nr.3 "Sång"

Tysk text: (Hugo - Dräxler-Manfred)
"Lied aus Ruy Blas"

Visst är väl fågelsången
så skön att lyssna på,
men ingen mot den sången
från dina läppar två.

När himlakroppar glittra
i nattens dunkla grå
de skönsta stjärnor tindra
i dina ögon blå.

Nu kommer åter våren
med blommor och med blad
och läker alla såren
och gör mitt hjärta glad.

Din stämma, dina ögon,
och våren ger mig tröst.
Det måste vara kärlek
jag känner i mitt bröst.

Op. 77 Nr.2 "Sädesfältet"

Tysk text: H. von Fallersleben
"Das Ährenfeld"

Så full av liv bland åkerns säd
som aldrig nånsin i vår värld.
Musik och fest båd´ här och där
och äkta fröjd och lek så kär.

Små syrsor kvittrade som bäst
och bjöd oss in till högtidsfest.
Här är det gott, träd in, träd in!
Här bjuds det dagg och blomstervin!

Herr Skalbagge och fru Skalbagg´
de drack en droppe avkyld dagg.
Festglada blommor blinkade,
till sig små bin de vinkade.

Och flugor surrade en sång
så muntert hela dagen lång.
Och myggor då på lätta ben
de dansade i solens sken.

Ja, glädjen höll sig länge kvar,
som om en evig fest det var,
för gästerna som strömmat in
de njöt av allt med öppna sinn.

Men vad händer i vår värld?
Slagen och skördad blir vår säd.
Förstört är nu vårt vackra hus.
Förbi är glädje, sus och dus.

Ur Motetten Opus.39 Nr.3 "Varthän"

Varthän har ni honom burit, varthän?
Var har ni min Jesus kropp gömt undan?
Är de du som honom bortfört?
Visa mig vägen, vägen till honom.

Utan Opustal ”Aftonsång”

Tysk text H. Heine
”Abendlied”

När nu till nattens vila
jag lägger mig ner,
med ens en öm, behaglig,
en vacker bild jag ser.

När se´n jag slutit ögat
försjunken i min sömn,
då smyger bilden sakta
tillbaks uti en dröm.

Och när jag åter vaknar
försvinner den ej mer,
jag bär den i mitt hjärta,
sig ljuvlig dagen ter.

Utan Opustal ”Hur kan jag vara glad och nöjd?”

Tysk text: Ph. Kaufmann
”Wie kann ich froh und lustig sein?”

Nedan text är en bearbetning av
en okänd svensk översättning.

Hur kan jag vara glad och nöjd,
smycka min hatt med blomsterband,
när älskade vännen, hjärtats fröjd,
begivit sig bort till okänt land.

Ej är det fuktig vintervind,
ej är det storm från isig strand
som skymmer blicken,
som bleker min kind,
vid tanken på vännen i okänt land.

När vintern flytt för vårens fläkt
och björken smyckad i sin dräkt
står levande vid skogens rand
då kommer han hem från okänt land!

Utan Opustal ”Vattenfärd”

Tysk text: H.Heine
”Waßerfahrt”

Nedan text är en bearbetning av
en okänds svenska översättning.

Mot masten stödd jag stod och såg
hur våg på våg framvällde.
Farväl mitt vackra fosterland.
Av vinden seglen svällde,
av vinden seglen svällde.

Jag hennes hus nu for förbi,
mot solen fönstren blänkte.
Jag spejade med längtan dit,
på mig dock ingen tänkte,
på mig dock ingen tänkte.

Ni tårar skym nu ej min blick
så jag ej klart kan spana.
Du arma hjärta brist nu ej,
din sorg låt ingen ana,
din sorg låt ingen ana!

Ur ”Athalia” Opus 74

Tysk text: Racine

O, hur saligt är det barn,
det som Herren till sig drager,
ty detta barn från världens garn,
Gud till sitt himmelrike tager.

Det växer upp i nådens trygga land,
trots syndens makt ej ont befarar,
ty Herrens starka hand
dess oskuld mot allt ont bevarar.

Så ser vi en lilja ren
så förtjusande bjuda fågling,
skönt under solens sken,
i tryggt förvar från vilda stormars
belågning.

O, hur saligt är det barn,
det som Herren till sig drager
och till sitt himmelrike tager.
Sköna tid, sköna barndomstid!

Opus 70 ” Sion” ur ”Elias”

Sion händerna sträcker ut
men ingen finns där
som kan trösta.

Opus 52 ”Lovsång”

Ur ”Lobgesang”

Jag ropade till Gud,
och då böjde han sig ned
och hörde min bön.
Säll den som sin förtröstan
sätter till Gud.

**Opus 46 Psalm 95
vers 4 och 6**

Han har jordens djup i sin hand
och bergens höjder äro hans.
Kom, låt oss tillbedja
och knäböja för Gud!

